

Poština plačana v gotovl.

VIII. letnik.

1929. december 20.

1. numera.

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Vu Murški Soboti, rëkmurszke evang. sinyorije reditel
rednik: FLISZÁR JÁNOS, Murska Soboti.
Opiszi sze morejo v Puconce posilati.
Csek racsuna st. 13,586; imé „Düsevni Liszt“ Puconci.

Cejna na cejlo leto 20 Din., v zvänsztvo 30 din.,
v Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Naprejpilacsilo

gorivzeme vszäki evang. dühovnik i vucsitel.

Bo'zics.

Dnesz sze je narôdo Odküpitel. Za nisterni deszetin lét de'ze dvêjezerokrat szvetílo vu radoszti med dühovnov pobo'zosztjöv krsztsansztvo on vecsér, vu stërom szo jaszli odicseno zvisene, i za krätiki deszetin lét sze naj odicsi kri'z, steri je do onoga hipa szamo hüdodelnikov szramote drêvo bio. Keliko zburkanya, nemirovnoszti, escse i krvi preleävanya je teklo od onoga hipa mao za volo toga pítanya: ka za koga volo, komi sze je tak porôdo Odküpitel? Keliko mantre, trplënya, boleznoszti sze je porôdilo té dén vu Bethlema jaszlaj. Goszpodin Bóg je Odküpitela, Messiása steo nam poszlati — i lüdjë szo z-kri'za drêva — protivinsztvo, odürnoszt, krvne bojne narédili. I od onoga hipa mao sze je vu vszäkoj sztotini kricsécsi glász pozdigno prôti nëbi: za koga volo, komi sze je tak Odküpitel narôdo?

Szvéta m. cérkev nam natô pítanye té odgovor dá, ka za vszäkoga csloveka. Vszäkomi csloveki, kaksikoli jezik gucsi, kaksekoli národnoszti je, brezi rázlocska vszäkoj sztvorjenoj dúsi. Nê szamo za ednoga csloveka, ali za kákso prebráno famílio, ali pa ednomi národí. Nê szamo vu Judei, vu Assirii 'zivôcsim, nê egiptamcom, nê szamo grkom, ali rimlancom, nego vszêm národom. Porôdo sze je *ednoga Bogá szin*, i z-'znyegovim rodjënyem szo

tá minôli z-lic zemlé vszê poszební národov bôgecje. Minôli szo z-Jehovom vréd vszi oni bôgecje, stere szo szí lüdjë na szvoj kêp szebi narédili. Totá je niháni Jupiter, Zeus, Wotán i. t. v. Preisli szo; doj szo sztôpili z-szvoji trôhnusov vszi pred ednim právim Bôgom, kí je z-rêcsi v-téli pôsztäo, kí je na szvoj kêp sztvôro csloveka. Obdrevenele, v-prepaszt szo sze pogrôzile vsze one civilizácie, znanoszti, stere szo z-indasnyi bôgecov zhájale. Nyi oblászt je preisla i prêk je je vzéla história. V-Á'zie zhodnoj i szkrovnoj szredini, gde Odküpitela návuka glász li zdâ zácsa korenyé szpüsztásávati: tam szo tüdi odrevenoli, vu osznávlanyi szo sze zadrngnoli, nyúv cvêt je povehno, nyihovo znánye je nê slo naprê, i oni szamí szo národa drëvëni materiál bill. Escse i ednoga Bogá glaszécsi mohamedanizmus sze je zasztavo i v-neosznovlenoszti prepaszt vtöno. Á'zie národje sze zdâ zácsajo zbüdjávati z-támna ino sze dotíkati zacsinyajo z-Odküpitela národmi i nyí kulturo szpoznávati. Eurôpe národje szo sze li z-kri'za pomocsjöv bíli szpodobni pozdignoti na kulture i na civilizácie vezdásnyo viszikoszt.

Zaisztino velim vam, velika dela bodo vidili vu prisesztni sztotinaj 'zivôcsa i za nami pridôcsa pokolënya. Nê rádio csüde, nê podjarmeni zrák, nê nasega vrëmena csüdüvájôcse náprave, nego Krisztusa dela, Krisztusa csüde. Ár je Odküpitel od zhoda kraja prisao, prôti záhodi szí je vzéo pôt. Zdâ sze je pa nazâ na-

pôto i zácsa proti zhodi idti. Eti je szamo mále národe najsao. Na zhodi národov oceáni jesztejo, na steri válovje sze püsztli. Á'zia sze na nôvi 'zítek zbúdí, odkúpi sze i nyé národní bôgecje pobegnejo pred ednoga Bogá blízajôcsim színom. Ár sze je Odkúpitel cêlomi szvêti porôdo i tak nyim tûdi.

I nê sze je záto narôdo, nê je záto prisao, naj právdó zavr'ze, nego jo szpuni. Právda je pa nê szamo napisz, nego dúh. Nyegovo vcsenyé je tô, ka sze dúsa more preporoditi i kralüvati: kralüvati vu poszebnom csloveki, vu famillii, vu tûváristvi i vu národaj. Gda sze pa tá zgodíjo; teda pride nyegovo králevsztvo na zemlô. Záto je szvêta vezdásnya nesztálnoszt, grozno gr'zanye rázuma, nezadovolnoszt, redü nezdr'zánye, komunizmus, zburkanye, szo vsza toga dokázanya, ka szo vezdásnyi národje nezadovolni, vu dúhi zburkani, stero li Krisztus i nyegov návuk má potih sati ino je k-düsevnomi pokoji pripelati. Dvê jezero létne histôrie prvo veliko premenývanye bode Krisztusa nazâ povrnênye z-Eurôpe vu Á'zio. Onoga velikoga dúha i rêcsi vandraya pôt — stera je vu Nôvom Zákoní z-têlom posztánola.

Vu Európi szo vküpzlámane forme, i

ka je escse nê vlomleno, sze rûsi, podéra. Trónusje sze podérajó, poglavárje szkitavci posztánejo, národje vréjo, nezadovolni szo, rebericio delajo za Messiása, za Odkúpitela; nebeszka znamênya sze szka'zújejo: nezgovorni i escse nigdár nê vidôcsi vdárcov vno'zina. Povôdni poplavíjo várase, na môrje preobrnêjo rodécsa polá, ognyeniki vdérjajo vö z pecsín 'zalôdca; vihérje, ciklonje cêle krajíne znícsijo, tak da bi vszi konca szvêta, pítanoga dnêva glászniki bíli. Národov znotrêsnýi 'zítek trápjôcsi beteg dráple i davêcsi jaj sze csúje z-vüsztt nyegovi. Bojn groznoszt, lüdi delavnoszt nemre na bôgse previdênye pripelati národe. Ti prebráni v-zobsztojnyszkom tanácsivanyi zama iscsejo bláj'zensztvo. Vu zvisenoszti szvojoj tak miszlijo, ka dobrôto rédíjo i nezadovolnoszt, neszrecso, nasztran vlecsenyé i odürnoszt szejajo. Gda mir diktálivajo, prîsesztne bojne szemen szêjajo, prîsesztnomi krvi prelêvanyi posztel posztílajo. Gda szlobodscsino glászijo, tô na drúgi robsztvo cimprati namênijo. Gda demokrácio obêcsejo, od kralôv vkrâ vzéto oblászt preszadíjo na kapitála sztôkrát bole divjo oblászt. Národov ravnanye je nika drúgo nê, kak szleparíja. I vsze tô nepobôgsa, nego szkvarl nasega 'zitka primêren sztális.

Tündèra senk.

Poszlovenco: JUVENTUS.

„Zongo tündér je k szebi kivno szvojeja ná'bole lüblénoga szlugo, Blíszkbisztroga: „Csújes tí, Blíszkbiszter; mojoj prelêpoj krsztnoj cséri, Delibláti kralá 'zeni sze je mála deklícska národla. Tí nyé odneszês moj tündérszki senk. Hodi z menom v málo klêt, 'ze vöpreberéva nika lèpoga.

„Tô je za nikoj, pa to nê vecs vrêdno“ — prebérao je med zacskami, stere szo z ednoga tramá doliviszile. „Lepoto nyé naj poslem? Tô hitro preminé. Bogásztvo? Tô je niká nê vrêdno brezi môdroszti i dobrôte. Trôje féle nyé pa nemrem naednók dati. Môdroszt? Tá száma tûdi ne vcsini za blájzenoga nikoga. No, tü je“ — veszelio sze je tündér, gda je te zádnye zacske vardévaó — „Zadovolnoszt nyé poslem za senk“.

Z-tém je naprêvzêo eden grajovopíszani rôbec, notri je zvézo senk i v rôke ga je potiszno Blíszkbisztromi: „Zdá pa li leti 'z-nyim prêk brgöv dolôv, da tá prides, gda zamrakne. Tamsze szpémêni v meglô, potégni sze notri na klícsovo lüknyo, deni senk v zibeó, z tém r'zdi, poberi sze domô. Ali nê, ka bi kakso noríjo napravo, tí hêresen szalabék!“

Zgôdílo sze je rávno v tisztom vrêmeni, ka szo K. Julisko z N. vézsi za dojko najeli k máloj králevszkój csérki. Ona je tûdi mêla edno pár tjédnov sztaro dête i tô je tûdi sz-szebov prineszla v králeszko palacso z píszanov zibelkov vrêd. Kmica je bila 'ze na zemli, szpáli szo vszi v palacsi, gda je Blíszkbiszter tá prisó. Kak meglá je posztano i tak sze je potégno netri na klícsovo lüknyo.

„Hü, da je pa tü gôszta kmica“ — je muvo vu szebi. — gde bi pa bilô tô málo dête? Bár bi zabrécsalo, ka bi je hitro najso.

Meszto edne kaple cseméra sze po 'zlici lēva v-nasega 'zitka vrásztvo csemér. Tēlo szi za szlugo posztávi dūso, z-rámeka posztavov szkvarí kēpa lepoto, z-skerjōv vmorí cil.

Zatoga volo je nesrecsno cslovecsansztvo, záto láda odŰrnoszt, nega pokoja, z steroga zhája besznōcsa bojne i nepravicsen mir, záto kricsl cslovecsansztvo za odkŰplēnye. Rēsenya, oszlobodjēnya idee ziszkávajo ti mōdri, rēsenya pōt politikusje, za Messiása hrepenējo narodje. Ali zōb-szton je ti zevcseni vsze znánye, zobsztonszko je dr'zāv mōdri naminyávanye, zobsztonszko cslovecsansztva hrepenēnye i 'zelēnye: nájprvle je potrēbno, da náide cslovek i szpozna szam szebé; náidti pa má pōleg Nōvoga testamentoma, pōleg brézne predge, pōleg Krisztusa, steri sze dnesz porodl szvēti i vszáki dén sze porodl. Moremo tak szpoznati szamí szebé, szamí vu szebi szvojega dūhá. Teda náidemo i vídimō tūdi vu nasem blíznyi csloveka. I csi szmo toga naisli, náidemo národ, náidemo cēli szvēt i cēlo cslovecsansztvo. Ár národ rávnotak, kak cēli szvēt i cēlo cslovecsansztvo tūdi vu dūhi 'zivé. Vszáko tēlo szprhnej, ali dūh vu nōvom tēli dale 'zivé, vu nōvom cslovecsansztvi naveke. Teda sze zmēnkajo natūre vdér-

jenya, potihšajo sze natūre opŰsztsávajōcse mocsí. Vulkánje hēnyajo, povōdni sze nazâ vu vōdlege povrnējo, vihérje, szlápí sze okrotijo. Tak tūdi hēnya národov zburkanye i Krisztusa 'zelen mir obszēde nyé potihšajōcsa szrdcá. Meszto odŰrnoszt i divjega válovja, lŰbēzni, hlád bode otávlaō, — pravice lŰbēzen sze zoszeli vu szrdcá i mozgē cslovecse. Teda niscse nebode sze brigao pobōgsati szvojega blíznyega, nego szam szebé. Teda na vszákoga oltára cérkvi sze vídla bode pobo'zna jákoszt, dobrotivnoszt, poniznoszt, milosztza i dobra vola, stero szo lŰdje vu Krisztusa kēpi na kri'z rázpili. Gda cslovecsansztvo toga razpētoga pá dolí vzeme z-kri'za: tisztí dén bode odkŰplenyá dén za vsze národe. Záto sze porodl na vszáki Bō'zics vecsér Krisztus vszēm národom, záto hodi 'ze blŰzi dvē jezero lét mednami szvojo kalvárijo, naj príde ono vrēmen, gda vrēdni bodemo, ka je zanász szmrt sztrpo i nase dŰse odkŰpo od vekivecsnoga szkvarjēnya. Dika naj bō nyemi záto na vizini i mir eti nam na zemli.

F. J.

Evangelicsanszki Kalendari

je 'ze zgotovleni. Dobi sze pri vszákōm evang. dŰhovniki i vu vszákōj trgovini. Evangelicsanszke familije hitite po nyega i rászirjávajte ga, ár tō nas prvi fundament nase cérkvi.

Komaj je vōpovedo tō szvoje 'zelēnye, detcsi jocs sze je zacsŰo z ednoga kōta. Tamtá je sláto v kmici, najso je zibel i rōbcsek je hitro pod vankis potiszno i ztēm, kakpa on, kí je szvoje delo dobro dokoncsao, sze je vō pōbrao z híze.

Hej, pa je pá zaletēno odpravo szvoje delo té szalabēk, ár je tisztá zibel nē králeszke cséri bila, nego mále Juliske, steroj sze je niti nē szenyalo, kaksa szreca jo je doszēgnola. Matí nyéna je na gojčno najsla rōbec, ali da je nē znála, od kēc je prisao tá, lepō ga je v szvojo lado szprávila, kapa csi szreco prineszē málomi deteti.

Vrēmen je pomali tá slo i deklicski szta lepo raszle, eszi-tá szo za mo'z valón bilé.

Eden dén je 'Zongo tündér naprēvzēo kalamáris, namocso je pero i zacsno je etakse písztvo písztati :

„LŰbléna moja krsztna csi! Jasz szem 'ze sztára, ne genem sze rada z dōma, ali rada bi vídla, káksa ti je zrászla csi, stera, csi sze ne mōtim, je zdâ dopunila szvoji 16 lét. Opísi mi, csi radoszt más v nyé; jeli je táksa, kakso szi jo 'zeléla? Jasz jo scsēm k mō'zi dati i za tak szrečno jo vcsinim, kak je tūdi vrēdna.“

Odgovor sze je nē dugō mŰdio :

„Moja dobra krsztna mama! Csi mi je gorizrászla, od nyé lepse devojke nega na cēlom okrōglom szvēti. Od lepsega lepsi králeszki szinōvje sze obrácsajo okōli nyé, ali Bōg zná, nisko falingo itak má. Zakâ bi tajlla, krsztna mama bi na tō tak goriprisli; nē je szploj táksa, kak bi jasz rada bila. DrŰgi szo v nyéni létaj dobre vōle, veszéli, nyō je escsé nigdár niscse nē vido, ka bi sze radŰvala. Z vszákim tálom nyé po vōli denemo, ali nigdár z níkim je nē zadovolna. Bojim sze, ka nigdár nede blájzena,

Postŭvani cstitelje eti vidiĵo kĕp bethlehemszke szlovenszke evange-
licsanszke cĕrkvi; nadale kĕp Dr. Stiegler S. Ernőja, ki szo povszĕ-
dik viziko prestimani, vrĕli ino delavni dŭhovnik tĕ fare. — Zdĕ 'ze
szpomenĕmo, ka szo obečsali g. Dr. Stiegler S. Ernő, ka v-nasem
Kalendariji za 1931. leto, gda rĕvno vu X. lĕtni tekĕj sztĕpi nas ka-
lendar, doliszpisejo, kak je nasztĕnola, kak sze je osznĕvlala i kak
sztoji dneszdĕn bethlehemszka evg. fara; nadale nam doliszpisejo na
krĕtci szvojega 'zĭtka tekĕj. — 'Ze sze naprĕ veszelimo etomi obečsanyi.

ali pa mogĕcse, ka kaksĭ hŭdi beteg mĕ. Zdĕ
mi pomagajte, drĕga krsztna mama, naj vĕsz
goszpodin Bĕg blagoszlovi!"

„Ka pa tĕ mĕ bidti“ — csŭdŭvao sze je
tĕ sztĕri tŭndĕr, bikszajĕcsi szvoje ocsĕle. —
„Jeli dobro vidim escse, ali nĕ?“ Ka za vrago-
metije je pĕ v tom deli?

„Hodi hitro, Bliszkbiszter! Jeli sze escse
szpomĭnas, ka szĭ senk neszo moje krsztne csĕ-
ri deteti? Jeli szĭ v krĕleszke csĕri zĭbel djao
senk, ali nĕ?“

„Zibel je bila“ — odĝovoro je Bliszkbis-
zter, — ali csĭ je rĕvno krĕleszke csĕri bila,
tĕ nebi znao povedati zagvŭsno, ĕr je velka
kmica bila.“

„Juj ti, ti, ti szalabĕk, zaletĕnec, nimĕk!“
— 'Zongo tŭndĕr ga je pri vszĕkoj rĕcsi potĕg-
no ednĕk z klankami. „Zagvŭsno szĭ v drŭgo
zĭbel djao senk. Zdĕ lĕko idem jasz szam v rĕd
posztĕvlat zmeslingo, stero szĭ napravo.“

Sztem je zacсно sztĕri tŭndĕr szam paki-

vati v mĕlo kosaro, v velko kosaro: senk, vrĕsz-
tvo, herbateo, drĕgo mazalo. Mĕli pak, velki
pak, 12 kosarov je gori dao szklĕszti na eden vel-
ki hintĕv i nn pĕt sze je vzĕo v orszĕg Deli-
blati kralĕ.

Krao i kralica szta ga z velkov ceremoni-
jov csakala i komaj szta nyemi najsla meszto.

„Da pa lĕpe 'zŭte vlaszĕ mĕs, moja csĭ“
— vĕlo je tŭndĕr krĕleszke csĕr.

„Ka mi tĕ valĕ? — odĝovorila je ona —
szĕszedova krĕleszka csĭ od nĕcsi bole csarne
vlaszĕ mĕ, jakse sztĕkrĕt, kak pa jasz.“

„Meni szĭ etak lĕpa, moja csĭ, 'ze szam te
polŭbila z-szrdcĕ i z-nĭkim bi te rada obeszelila.
Povĕ mĭ, ka ti naj dam?“

„Vĕndar nĭksi lĕpi gvant bi dobro bilĕ“
— prĕvla je nemĕrno deklicska.

„Tĕ ti je“ — djao je pred nyĕ tŭndĕr, ka
szĭ ga je zelĕla — „z-zorja szo naprĕli tĕ gvant
moji szlugi. Tĕksega nĭscse drŭgi nema.“

Na szvétí dén.

Na szvétí dén vecsér
Angelov serezje
Prihájajte z-nebèsz
Na zemlô té vecsér.

Meszto szrditoszi
Vu cslovecsa szrdcá
Mír, punoszt miloszi
Ocsa nebeszki dá.

Vu nevolni hütaj
i v-szvetli palacsaj
Angelov sereg naj
Ho'zanno szpèva zdaj.

Daj Bôg, da z-isztinom
i nè márna szenya
Bode tó národom
Dén szvétoga méra.

IHÁSZ SÁNDOR (F. J.)

Koledni szvétkov szenya.

Na szame koledne szvétke sze je godilo, ár vönè je mráz bio velki i drevje meszto lisztja je melo sznegà bële inye na szebi, celò kak bo'zicsno drèvo je vövidilo. Vrbasov Stevan szo na szrédi vu hi'zi sztáli i szo glédali szvojo 'zeno, tó lèpo, velko 'zenszko, stero szo szi pred petnájsztími létí szrdcá radosztjov zaròcsili.

„Zahválím, jáko je lèpi, ali itak — jasz szam níksega nácsisega miszlila. — Znankar, csi bi z-szrebra bìo, bi sze nyemi escse bole rádùvala.“

„Zelènye sze ti szpuní, tū ti je szrebrni gvant.“

„Kvár, ka szam nè z-zláta proszila, tiszti bi escse bole lescsècsi bio.“

„Lèko dobis tūdi tisztoğa.“

„Oh jaj! Zakà szem tak bedàsza, ka vszìgdár szamo gvant proszim, pa bi rada eden máli grád mèla, steri bi naj szedem törmov meo i v sterom bi sze jasz száma dr'zála z-szvojimi szlúzkinjami.“

„Drága moja csí, jasz szem záto tū, da te za blájzeno vcsinim i tak ti tūdi tó 'zelènye szpunim. V gojldno, gda vöpoglédnes na okno, na szprotnom brègi de 'ze tam grád z-szedmimi törmami.“

Blájzeniva szta bilá, bogativa szta bilá, pri vszem tom szta li nè mela velkoga veszélja med szebov záto, ár pri hi'zi je nè bilò, ka je nájvèkse veszélje: dète. Máríki dosztakrát sze szrdce sztisznolo, gda je na szébe szkládala drági kincsani gvant, i nyè vszìgdár na pamet prisla deca, steri ona nema. Stevan je doszta nagucsávao 'zeno, naj vzeme edno szirmasko dète k-szebi, celò zdà té koledne szvétke. Naj vu tó dnévaj midva tūdi máva níkse veszélje, i naj sze napuni z-veszélím detecsim glászom i kricsom tūdi ednòk nájna hi'za.

Milújem szirmasko i szírotinszko deco prevecs, je právla k-koncovi 'zena — premrzli szo mi zvüszka deca vu mojem szrdci; vékso boleznoszt mo mèla, da jasz nemam decé, i drúga deca do sze okoli méne veszelili.

— Tak te lehko nòcs, lüblèna! — nyè erkao mòz i je szpát odiso.

Máríka je tūdi vecserásnye delo tá oprávilá i tūdi je odisla vu szvojo hi'zo i sze je vu szvilno posztelo notri potègnola.

Ali nè je mogla zaszpáti níkak, ár po cesztáj 'ze naprè szo velko popèvanye deca meli od radoszi rodjenyá Jezusa.

Etak szo vlekli na vecs mládi glászov: „Veszéli dén nam je zisao! Krisztus je dnesz na szvét prisao!“

Máríka szi je vküper djála roké i tézko szi zdühávála. Csi bi 'ze konec bio tém szvét-

Ali gda sze je králeszka csí notri zoszèlila v nòvi dom, sze nyè je tiszti 'ze tūdi nè vido.

„Táksi grád kíkoli lèhko má — je právla — z-szrebra bi mogla prosziti.“

Tó je tūdi dobíla. — Te sze je pa 'ze rávno zajòkala:

„V-fabulni knigaj szo z-zláta grádi, zakà bi moj tūdi nè lehko táksi bio?“

„Lüblèna moja csí“ — tròstao jo je 'Zongo tündér — ne jòcsi sze! Escse tó tūdi lehko vcsinim za tvojo volo, ali sto sztòji dober za tó, ka bos te zadovolna?“

„Vè sze pa jasz tūdi od toga bojim, ka tiszti tūdi nede te právi. Ali ka szi jasz morem za tó, csi mi níká nemre práve radoszi szprávití.“

„Tí szi betèzna, moje dète, ali nepomirim, dokecs gori neprídem na tvojo falíngo.“

Tündér je sò naravnòcs k kralcí.

kom! — premisláva szi — Koledni szvétki szo návjékse veszélje deci. Gda dobijo doszta i doszta drovnoga senka, kelko i kelko blázeni hi'z jeszte, gde veszélje i velka radoszt prebiva med nyimi na té lèpe koledne szvétke, gda pri-nasz je doszta bole vsze túho, kak inda.

'Zalosztno sze je zaszmejála, i obráz jij je goro prevecs od velkoga premislávanya. — Stevan ne razmi tó, ka lúcko dète je li nê moje, stero zòpsztom mo zvála i csákala. Stero je nê krv z-moje krvi, tèlo z-mojega tèla, dűsa z-moje dűse! Nemirovna je grátala i gori sztánola z-poszteté, i hodi szemtá po hi'zi. Tá szi je sztánola k-okni i je glédala sznegá béli kèp i mészeca veszèlo rò'znatno szvekloscso na zráki. Jáko velke szkuzé szo joj zacsnole tecsti z-òcsi, stere szo vdiljek orále po nyénom zburkanom 'zalosztanom obrázi.

Na glász jòkanyom je sla znòvics na pocsínek nòcsen i je na hitroma túdi zaszpála. Vu szlabom szne je zacsútila glász, Bo'zicsni zvonòv igranye, i eden glász, steri jo za imé zvao.

Gori sze zbúdi vu szne szlabom i vidí edno vu bèlom oblecseno 'zenszko na kráji posztelè szedetí. I etak nyè erkla: Máríka, hodi zmenov! I vu tisztom megnenyi szta 'ze vòletele dalecs, i dalecs vu edno velko hi'zo. Csűdna i velka hi'za je bila, i vu hi'zi drűgo nê bílò, szamo málo bo'zicsno drevje i okoli vnogo i vnogo mále decé i doszta 'zenszek, stere szo tó drevje kincsale i tó málo deco obravnávale.

Máríka pita: Gde szam zdá jasz, i ka tè delajo tú?

Etaksi odgovor je dobila. Tó szo nebésza i vsza szíromaska deca brezi rodítelov i té 'zenszke szo nyim du'zne dvoriti za tó, ka szo na zemli nê bílé rodne za deco i drűgo szíromasko deco szo tú nê prepoznale vu szvojem velkom bogásztvi. Máríka je szamo 'zalosztno doli glédala i miszlila szi, ka ona túdi pride med té 'zenszke ednòk. Tak na útro na bláj'zenoga zvoná glász sze je prebűdila z-posztelè. Gori je szèla vu poszteli. Vu glávi sze nyè vrtilo, vu szrdci je radoszt szpoznala od té grozne szenye.

Na szèbe je szklála gvant i vòbi'zi z hi'ze, gde jo 'ze csakao mò'z pri zájtrka sztòli. — Stevan — je právla z-veszeljom, — Stevan, zmiszli szi, vu nocsí je pri meni bio z-nebész angyel, steri me je nikaj návcso. Na tó, kakse veszélje i radoszt je málo deco gori hrániti, veszelíti sze nyim, csí szo gli nê nasi.

Naj szi prineszèmo tiszto szírotinszko dète? pita jo mò'z. Nê edno, nego dvè, Stevan! Pojbics de tvój, deklina pa moja. Escse dnesz idemo po nyidva.

NOVAK JOSEPH.

Bo'zicsno drèvo.

Ni, ni — moj Bòg, — ka je pa tó?

Lepò bliscsècse zelèno drèvo?

Véndar je tó drèvo prav bo'zicsno,

Tó je prineszao Angel gvűsno!

„Drága krsztna csí! Z tvoje cséri 'zivilènya falí nikaj. Znam túdi, ka: zadovolnoszt. Pa szam nyè jasz rávno tó poszlála za senk, gda sze je narodila. Bojim sze, ka je moj zaletèní szluga nê tá djao senk, kama szam velèla. Zmiszli szi szamo nazáj, jeli je nê túdi kakse drűgo dète szpalò v tisztoj hi'zi, gde je tvoje cséri zibelnica sztála?“

Kralica szi je premislávála, ka szi je vsze cselo zgrbala:

„Csí dobro znam, Julis varivòkinje dète je túdi tam bílò edno-dvè nòcsi.

„No, te je zagvűsno tiszto dóbilo moj senk, ali idem za nyim, pa nazá szprávim, gdekoli je senk. Gde sze dr'zí Julis varivòkinya?“

„Tam prák, na tisztom vizíkom brègi v ednoj leszenoj kucsíci. Vcsaszí dam naprè'zti stiri bèle konye, csí krsztna mama tá scsèjo priddi“. „Ráj mo peski sla, tak cslovek vecs vidi i szkűszi. Z-tem je gori plantúvála z velkov mokov na brèg.

(Nadaljávanye pride.)

Newton Isák. Etomi velikomi natűre zbrodjávci Newton Isáki, ki je szvetle ocsi dòbo od Bogá za univerzum, szo szpíszáli na grob: „Lűd-jé sze lehko veszelijo, ka je 'zivo v-cslovecsem pokolènyi eden etaksi veliki mò'z!“ Tak je, Newton bi lehko bio prestimani na szvoje nász-haje i gornájdenya. Ali on je na pokonci szvo-jega z-nászhajom punoga zbrodjávajòcsega 'zitka eto lèpo vadlűvanye pravo: „Dvòjega szem sze návcso vu 'zitki mojem: to edno je, ka szem jasz velki grèhnsnik, to ovo pa, ka jasz ednoga escse véksega Zvelicsítela mam.“

*

„Je pa veliki dobicsek pobo'znoszt zadovolnosztjov. Ár szmo nikaj nê prineszli na ete szvét: ocsiveszno je, ká níká nemoremo ni vòneszti. Csí pa mámo hráno i odeteo, z-tèmi sze zadovolmo.“ (I. Tim. 6, 6–8.)

Ka okrepi nájbole cslo-veka?

Trijé dobri prijátelje, ki szo dühovni delavci bilé, szo szi med szebom zgovárjali, ka po szilnom teskom deli navékse jáko obrúdiyo. Ar vu etaksi vrócsi dnévi sze nê szamo telovni delavci znojijo na nyívaj, nego i z-lic znojom trosijo tá szvoj teski krúh vu pizárnaj pri sztôli z-vugnyenimi plécsi szedécsi dühovni delavci túdi.

Z-eti trê dobri prijátelov te eden je etak erkao: Znáte ka prijátelje? — Jasz szem gori najsao edno tákse vrásztvo, stero csi vu velikom deli i mislênyi nateliko poménkam, oszlabim, da szem nemogócsi szi vesz premislávati, me precí okrepi i ocsrsztvi. Doli idem v peovnico, gori szi prineszém napitek vina, szpijém je, i precí obcsútím, ka mi v-zilaj zácsa krv vrelí, csrsztev i krepek grátam, rávno tak, csi nebi bio trúden.

Te drúgi dober pajdás zácsa 'z-glavôv gibati erkócsi: Szamo niháj prijátel. Tô szem i jasz probao, ali nê mi je hasznilo nicsezsa. Prôti tomi, csi vino pijém, me precí szen obláda, da escse i szedecski zaszpim. Meszto toga, ka bi me vino ofrisilo, me ftraglívoga vcsini i gláva me boli. Tak kebzújem, ka mi nájbole valá kákse razveszeljávanye, dobro, sálno túváristvo, — tô okrepi mené nájhitré i szprávi mi nazáj v-oszlableni kotrig môcs.

Te trêtji dober pajdás je vsze tô poszlúhsao, nê je pravo nikaj. No ka pa ti povés na vsze tô, ga obercsé te prvi? Ka pa ti núcas na okreplénye obrúdjeni kotrig i nazápovrnênye môcsi? Povedao bi vama, csi me neoszmejéta? Ka bi te oszmejála — ga batrivita nyidva — szamo nama povê, ka je tvoje okreplénya vrásztvo?

Jasz Jezusa naszledújem, csi sze otaviti i pokrepiti scsém po trúdi, od steroga je popiszano, ka jáko obrúdjeni, je pred escse véksim i teskêsim trplényem v-Getsemáne püngrad sô i tam trikrát Bogá molo, — vu molitvi je iszkao i najsao otávlanya môcs.

Záto jasz túdi, csi obrúdim — právi te trêtji pajdás, ki je te znameniti cinkorne szpravitel bio — notri idem v-hi'zo i vrêlo zdúhávam k-nebeszkomi ocsi, naj mi posle szvétoga dühá, steri ocsrsztvi, okrepi oszlableno dúso mojo. I tak kebzújem, ka sze mi molitev poszúhne. Mirovnoszt i pocsinék obcsútím vu dúsi

i teli. Molitev je nájbôgse okreplénya vrásztvo! Sto neverje, naj proba i [z-ednim je túdi nájfalêse!

Z-Ruszije.

Vu vecsféle novinaj cstémo, ka je v-Rusziji szovjetszka vláda tak zavnala, da tam delo neszmi prehényati, tô je tô, denem példo vu fabrikaj i vu szpodobni násztavaj nesztanoma more delo tecsti, v-nedelo rávno tak, kak delavne dni. Delavci záto vszáki tjeden dobijo eden dén pocsinka, steroga nyim oblászt odlócsi vó. Tak bodo nisterni v-nedelo, nisterni v-pondélek, v-tork i. t. d. pocsívali, ti ovi do pa delali. Nedela de tak táksi dén, kak ti ovi, szamo de onim szvétesnya, ki na nyé dén dobijo pocsinék. Ni v-nedelo, ni na szvétesnye dni nede|szvétka, li szamo nikeliko narodni szvétkov bodo meli i tê nê záto, naj Bôgi szlúzijo, nego na razveszeljávanye, na szvetszki nászlad vživanye. V-tô formo edne familie vu rázlocsni mésztaj delajôcse kotrige nigdár nebodo domá vküper. Vsze-ga toga je pa cil nika drúgo nê, kak ládi vkraj od krsztsansztva odvnrôti. Csi nedo nedele i krsztsanszki szvétkov szvetili, od krsztsansztva i od Bogá sze po vrêmeni celô odtúhijo i vsza ona csinênya, stere je Jezus na narodov dobrôto zavnao, csiniti zavrzejo i znôva pogansztva kmici szpádnejo na porob. Civilizácia sze nazâ pogrozi vu on gnúszen mocsvar, z-steroga sze je vu jezér létaj po vnôgi mantrnikaj i mantrányi národov vópozdnigola.

Kákda sze je tô moglo zgoditi, ka szo Ruszije lúdjé na tak zblodjeno pôt sztôpili, geto szmo od nyih tak bili informêrani, ka szo jáko pokorni, pobo'zni, bogábojécsi národ? Vêm, kak je znáno, oni szo meli pôleg szvojega ortodokszkoga vadlúványa nájvecs szvétkov, szamo za cára szo szkoron vszáki tjeden szvetili szvétek, ár je on bio eti na zemli bo'zi namesztnik, kak szo tô návadno pravili: Cár je blúzi, Bôg je pa dalecs, záto v-prvoj vrszti nyega trbê moliti i tak Bogá. Pôleg toga szo nezracsunano posztov dr'zali, na bucse, na proceszije hodili, szvéti Sinod (cérkevno visjo oblászt) i nyé kotrige szo pa za bo'ze szvéte administrátore dr'zali, steri zavnanye je nezmotlivo bilô (?), ki szo dúsi i têt ravnitelje i szôdniki bili.

Na vsze tô bi nikák tô pravo, ka je vsze tô bojna prineszla. Vsze-gavêcs je bojna i nyé dívjoszt vu velikoj meri naprêpomágala never-

vanosztí, divjosztí pót, ár cslovek blúzi sztoji k-zvirini i li hitro v-divjosztí szpádne, csi je nê zadoszia vu nyem vóosznovleni on fundamentom, steri ga od zvirine lócsi; csi je njega düh nê krepek i sztálen.

Rusznýákov zblódnýenosztí zrok vu tom jeszte, ka szo oni szamo odzvóna, po mester-szkom bíli pobo'zno osznovleni, szlêpa vera nyim je níkse dühovne krepkosztí ne dála, v-zvónésnyem táli szo sze na szlêpo vodíli, ob-szlú'zavali szo vnôge cifraszte szlú'zbe, posztíli szo sze, têla szo szí trápíli, cêle serege szvétcov, zrêzane i namátane kápe molíli, vu satrúvanyi, bajányi, csalérsztví i csüdaj szo vervalí, stere szo nyim níkse dühovne podlage nê zbüdíle vu Bôga vü paznosztí, stera bi nyim pri trplényi mirovnosztí darúvala i tróst ponúdíla. Ar práva pobo'znosztí escse vu toj návjéksoj nevôli i mantri nevçaga i nezgübi vüpanya vu vszamo-gocsem i pravicsnom Bôgi.

I rávno zdá vsze tá, vu steri szo sze na teliko vkaníli, znicsíti hitíjo, — cára, zemelszko-ga bogeca, szv. Sínodea kotrige szo szpomóríli, Bogá szo doli djáli, zaká je dopúsztó bojno, da bí jo mócs meo zaszlávíli, vero szo, kak ne-hasznovíto poszôdo tá lücsíli, v-komunistov ná-rocse i ómutnosztí sze vrgli i tak íscsejo nóvo pót do bôgse bodócsnosztí, persze vu dü-hovnoj szleposztí nezna'jocsi, ka je brezi právo-ga Bogá nígdár nezadobíjo.

Ali za gvúsno po vnôgom blódjenyi sze sztrézníjo i zácsajo sze priblí'zavati k-znóvapo-rodjényi. Prídejo k-vretíni i 'ze je jí vnogo príslo k-nyê, gde sze otávíjo nyihove düse i nazá sze povínéjo k-Ocsi nebeszkomí, koga szo do eti-gamao nê prav poznali, ár nyim ga je szlêpa vóra szpoznati nê dopúsztíla.

Velíko protestánszko gibanye jeszte v-Ru-sziji próti komunizmusa opúsztítséganya vdérja-nyí. Oni vojníki, ki szo v-Nemskom zgrábleni bíli, szo reformácie düh vzéllí vu szébe' 'znyim szo napunyeni, od evangelioma pravíce pre-szvetíseni, szo med szvoje rojáke nyega návuk, steroga, kak szo pravíli, pred tém nê poznali i níka nê od nyega csüli, prineszli i kak vréllí apostolje síríjo Krisztusov právi návuk, steri po vnôgom gró'zanyi i zburkanyi na obládnosztí príde, ár sze Szvéto píszmo, za stero sze An-glísko bíblío rászürjávájócse drúztvo vrélo szkr-bí, z-velkov bisztrócssov süri med nyimi, stero lakovno lovíjo i potrdjávajo sze vu nyegovom vcsenyê, tak da sze krotkoga znásanya mu'zik pá nazáj k-Bôgi pripela, ali nê z-tém znányem,

ka je on dalecs, nego, ka je vszígdar 'znyim i líki lübeznívi Ocsa vodi vsze nász, deco szvojo od zíbéli mao do groba i nase düse ednók vsze vu szvoje Zvelicsítelno prebíválisçse vküper szprávi.

F. J.

Neprecsteto píszmo.

Eden mládi, z-dobre familie holander je na szlab sztális i k-koncovi vu szlú'zbenosztí, za indíanszko-ga vojáka prisao. Z-Indíje píse ocsi, proszécsi ga pêneze. Za nísterni mészec dobi odgovor. Nále'zno, i z-veszejom odprè gori píszmo. Ali da nenáide ní ednoga vrédnosztno-ga papéra, v-csemeráj v-prgíscsi vküpzmo'zd'zi píszmo brez toga, ka bí je precsteo, vrçe je v-szvoj hrbtínyek (v-háti 'zák). Za krátki csasz naszmrt obete'zá. Sztrahsne dni i nocsi more pretrpeti vu bolecsinaj i mrzlici (v-trsliki). Vu tê teski nêcsi ednoj sze szpomené z-neprecste-toga píszma i z-szvoje-ga dôma. Oproszí v-spítáli dvorníka, naj nyemi poiscse píszmo i precsté nyemi je. — Oh Bôg drági! — Ka je píszma zdr'zéték? — Ocsa nyemi píse: Csi sze povr-né nazáj domô, kúpi nyemi lépo vérsztvo, na sterom de léhko posteno 'zívo. Z-ednim je túdi prílo'zo N. N. Kapítáni, ki sze je v-onom hípi v-blí'znyem prísztanyíscsi (kíkötó) dr'zao z-szvo-jim hajóvom. ka ga odkúpi, vörèsi od armádíje i domô ga pripela, níka nyemi nê trbê drúgo, szamo nísterni pár redóv napiszati hajóva kapi-táni. Tákse píszmo je níhao neprecsteto on nesreçsen mladeneç i szebi kak velíko skodo narédo, ár je hajóv za nísterni csasz odplavao. — Groza i sztáh szta nyemi oblegla obráz. „Vsze bí lehko meo, — ali vsze je zakockao! Zdá je 'ze vsze prekeszno.“ Szam szebé je porobo. Vu velikoj 'zalosztí i düsnevésztí mantrányi je mró.

Drági cstítel, zagvúsno bos pogovárjao i obszôdo toga mladénca, ki je tak lehkosko za-kockao szvojo dobro bodócsnosztí. Ali drági príjatel, neszôdi ga nepremísleno, mogócse szí i tí na ísztoj pótí, da nepremísleno zakockati znás szvojo dobro bodócsnosztí, szvoje vekívecсно bláj'zensztvo.

Tí szí túdi odáni, v-szlú'zbenosztí szí vu oblásztí toga hüdoga, vu oblásztí grêha. Oszta-vo szí Nebeszko-ga Ocsó, ki je túdi dao napi-szati tebí edno píszmo, v-sterom te vábí, zové k-szebi, ponúja tí szreçso. — Tô píszmo ime-nüjemo: „Szvêto píszmo“.

Vu Světom pizmi te pozáva Goszpôd nestetokrat v-szvoj dom, ponŭja ti ôrocsino ti szvoji odebráni. Scsé te posztaviti za ôrocsnika Bo'zicsnoszti, za ôrocsnika Krisztusa. (Rim. 8, 17.) Zato je poszlaô tŭdi szvojega jednorodjenoga Szina Jezus Krisztusa (Ján. 3, 16.), da te odkŭpi z-oblászti toga hŭdoga i pripela te vu szvoj dom.

Potrěbno ti je szamo teliko, da sze k-nyemi povrnés ino ga vadlŭjes vu veri za szvojega Resitela.

Jeli szí 'ze csteo tŭ pizmo szvojega Nebeszkgoga ocsé? I csi szí je precsteo, zakâ szí sze nê obrno k-szvojemí nebeszkomi Goszpôdi, k-Jezusi, da te odkŭpi?

Drági prijátel, neodlásaj. Csti *Světo pizmo*, v-sterom ti Ocsa nebeszki teliko dobri oblŭb píse. Neodlásaj, da nebode prekeszno, kak při onom mladěnci.

Csti je 'ze dnesz — mogôcse de ti vŭtro 'ze prekeszno.

Jezus právi: csti dnesz!

Te hŭdi pa: cajt más escse vŭtro!

Csti: Mátaja evangeliom XI. 28; Jánosa VI. 37; I. Janosa list I. 9.

VEKOSLAV J. KOROŠEC
misijonar.

Kazács

k-dněvnomi cstenyě Biblijě.

Dec. **Krisztus je nas Odkŭpítel.**

23. P. Grěsnikov Zvelicsítel. Mataj 1, 21; 'Zid. 7, 25
24. T. Obrďzítel. Luk. 22, 31—32; Jud. 24, 25.
25. Szr. „Zdrzimo sze od szrditoszti.“ Ef. 5, 6; Riml. 5, 9—10.
26. Cs. Oszlobodo od szamoga szebé. Gal. 5, 16; 6, 8; Riml. 8, 1—2.
27. P. Od blŭde. 'Zid. 3, 10; Jan. 14, 6.
28. Sz. Od szmrti. Riml. 6, 23; II. Tim. 1, 10.
29. N. Krisztus je nas Odkŭpítel. Jan. 3, 5—21.

Zamŭdjene prilike.

30. P. Dobra prilika. Luk. 18, 35—43.
 31. T. Vszákdeněsnye prilike. Mat. 25, 41—45.
1930. jan.

1. Szr. „Malo, ka ne.“ Ap. Dj. 26, 27—32.
2. Cs. Prilika na szvedŭszto. Mark. 14, 66—72.
3. P. Hŭdodelnika prilika. Luk. 23, 39—43.
4. Sz. Pilátusa prilika. Jan. 19, 4—16.
5. N. Zamŭdjene prilike. Gal. 6, 1—10.

Prŭti sztante vrâgi.

6. P. Prŭti sztante po molítvi. Mat. 6, 13; Mark. 14, 38.

7. T. Ár szmo z-Bogá porodjeni. I. Jan. 5, 18—20.
8. Szr. Prŭti sztante po rêcsi. Luk. 4, 1—13.
9. Cs. Vu ro'zjě. Efez. 6, 10—18.
10. P. „Stera szo csiszta, tá premislávajte“. I. Jan. 3, 8—9; Fil. 4, 8.
11. Sz. Z-vŭpaznosztjov do Goszpôda. Jud. 9; Riml. 16, 20.
12. N. Prŭti sztante vrâgi! Kak? Jak. 4, 1—10; I. Pet. 5, 8—9

Nasa razveszeljávanya.

13. P. Tak zváne nedŭz'ne radoszti. I. Tim. 4, 8.
14. T. Pod oblásztjov razveszeljávanya. I. Kor. 6, 12.
15. Szr. Dŭsnevěszti nemocsni. I. Kor. 8, 7—13.
16. Cs. „Gori szo sztanoli na změno.“ I. Kor. 10, 1—7.
17. P. Vkrâ od greha. II. Kor. 6, 14—18.
18. Sz. „Pred licom tvojim je veszeljâ obilnoszt“. 'Zolt. 16, 5—11.
19. N. Jeli z dajo, ali rŭsijo nasa razveszeljávanya? Riml. 15, 1—3; 'Zolt. 36, 7—12.

Szpreobrněnyě.

20. P. Nŭvi cslovek. Efez. 4, 20—32.
21. T. Světi 'zitek. Efez. 4, 1—3; I. Petr. 1, 15.
22. Szr. Csiszta rêcs. Mataj 5, 33—37.
23. Cs. Gotovnoszt na szlŭzbo. Efez. 6, 5—9.
24. P. Poniznoszt. Fil. 2, 1—8; Riml. 12, 9—16.
25. Sz. Lŭbėzen. Riml. 12, 17—20; I. Kor. 13.
26. N. Csisztočsa i mér. I. Petr. 3, 10—17.

Rázlocni máli glászi.

Radoszti glász. „Ár sze je szkázala ta zvelicsánszka miloscsa Bo'za vszěm lŭdém; vu-csécsa nász, naj zatajimo nepobo'noszt i szvec-ke 'zelé, mertŭcslivo i pravicsno i pobo'zno 'zivěmo na etom světi.“ (Tit. 2, 11—12.)

Dŭsevnoqa Liszta vszěm cstítelom, delapomocsnikom ino siritelom blá'zene bo'zicsne szvětke i od Bogá blagoszlovleno szrecsno nôvo leto 'zelé — Reditelszto.

VIII. lětnik Dŭsevnoqa Liszta. Té jedino evangelicanszke novine poráčsamo na cstenyě vszákomi verebrati, ár osznávajo evangelicanszko zavědnoszt, csisztiyo dŭhovno temnoszt, poszvět vu'zgějo vu verszka dugoványa, raz'nějo márnoszt vere, pripravljajo pět vu králesztvo Bo'ze i varjejo nász od cstenyâ biŭdnoszt raz'stŭrjávajŭcsi bojdikaj stampov i tŭdi od drŭge návuke glaszěcsi novin i pizáv, steri bi nász radi vu szvoj krŭg zbabili i nász vu szvoje mr'ze, vu szvoji cílov szlŭzbo posztavili. Z-nase sztráni sze zevsze mŭcsi bomo pascilli, naj cstítelom právo csiszto dŭhovno hráno podělimo.

Velika radoszt je nê szamo roditelom, nego tŰdi vszêd nam, ka je dokoncsala szvoje doktorszke studije Siftár Kamilla, csí bodonsz-koga dŰhovnika i 20. t. m. je bila promovirana v Budapesti za doktora vszega zdrávnistva. Z-izsztinszkov velikov radosztjov gratulálivamo!

Domô szo prisli z-Amerike szrecsno ino zdravo Novák József, kí szo od zacsétka mao eden nájbôgsi priátel nasi csaszopiszov. Vu nas Kalendari szo pizsali 'ze vecs lêpi peszem; vu etoj numeri pa mámo edno lêpo bo'zicsno pripovêszť od nyih. 'Zelêmo Nyim, naj sze csŰtijo dobro i zadovolno vu szvojoj rodnoj máloj Veszcsici, pa naj vecskrát goripoiscsejo z-szvo-jim pizsanyem nase csaszopisze!

Z-Dolnye Lendavszke fare prihájajôcsi glászi nam od gibnoga verszkoga 'zitka szvedo-csijo. Na szvétek reformácije je konfirmálivani 6 decskov i 5 deklin. — Novembra 7-ga je me-lo 'Zenszko drŰstvo veszêlnico z lêpim nászhajom. 'Zenszko drŰstvo szí je szpravilo 'ze lêpe fundácije za orgole, za zvonê i za drŰge cile — Decembra 8-ga je pobo'zen zvecsarek bio dr'zâni. Deklamálivala je Vukán Inke i Penhoffer Juliska. Skalicsova Luthár Sári je mêla goricstenyê. DŰhovnik szo dr'zali naprêdávanye: „Od Lendavszke- i Lendave krajine evang. gmân vu cajťi po reformácije.“ (Csí sze nam notriposle, radi dámo na ocsiveszszost. Red.) — Na Kole-de sze pripravljajo z-ednov szpêvnov bo'zicsnov tŰndêrszkov zmênov: „Bôg pomore.“

Turobni glászi. Okt. 24-ga szmo szpre-vodili na zâdnyen pocsinék v-Soboti Malacsics Stefana bancsnoga csesztnika. Prevecs rano, vu 36. leti ali po te'zkom betêgi je mogao niháti eti delo i csêszť, pa csetvéro szírotic, stere szo liki szlabe cepike brezi vszâke podpore osztale: ni ocsê ni materê nêmajó. — Nov. 8-ga je zaszpála vu Goszpodni Banfi Űžu z-Salamenec. 72 leti je 'zivêla. — PŰconszka Jákobova fami-lija je znôvics velikoga mrtveca mêla. KŰhár Ferenc budapestinszke postne spargasze csesztník je premíno nov. 16-ga po dŰgom vênenyi. Ma-jo prvle je bio pripelani v PŰconce domô, naj ga tŰ zaprê skrinja, gde sze je zibala nyegova zibel pred 45 létmi. — Osztavo je ete mární szvét, szvojo familijo, hi'zo, gorice, szadovnyáke i cêlo szvoje versztvo, dec. 4-ga v-Szebeborci: Luthár Stevan, brat pŰconszkoga dŰhovnika. Já-ko dober cslovek i razmeti kmet je bio, vszig-dár gotov na pômocsz drŰgim z-tanácem i djá-

nyem. Szvojo cêrkev je gorêcs lŰbo i od toga vecskrát dêvao lêpo szvedosztvo pred drŰgimi. Knige i csaszopisze za kmetê, pa cêrkevne je csteo od szvoji mládi lét mao vszigdár. 57 lét je 'zivo. Zvôn velike rodbine ga 'zalŰje tŰvârisi-ca i 5 szinôv, pa 2 csêri. Lêpi szpômenek je nihao za szebom. Naj má miroven i blagoszlo-vleni pocsinék! — Velki vdárec je doszêgno Dervarics Jánosa v-Salamenci. Dec. 6-ga je zgŰ-bo nanágli szvojo verno pomocsnico, roj. Mô-rec Ano. Szkrbela szta sze v-Ameriki dŰga lêta. Lêpe hrame szta szí szpôvala gorí domâ. Ali ovo, hi'ze dŰsa sze je preszelila nahitroma vu hi'zo nê zrokâmi napravleno. Szamo 39 lét je 'zivêla. — Te neszmileni koszec je nagôszťi goripoiszkaó v etom leti Polano. Dec. 10-ga szmo tá pohránili BŰkvics Ferenc, kí je 'ze devêti mrtvec bio. Pri mládi létaj, v 25. leti szvoje sztarosztí je mogao osztaviti 'zeno i dête, mater i brátjo, pa cêlo 'zlâhto. — Vszi eti odszeljeni szo nasega Liszta vrêli cstitelje bili. Naj dá Goszpôd nyê 'zalŰvajôcsim pomêrjanye vu Nyegovoj szvétoj vôli! — 'Zaloszten glász je prisao Zagreba tŰdi. Nanágli szo mrlí tam fární inspektor, inž. Hoffman Hugo sztarosztí szvoje 58. leti. Velike znânosztí, jáko verni, ali z-ednim lŰbezniivi, prijazniivi cêrkevni bojovník szo bili.

Cerkveo poszvetsenye. Novembra 10 ga, na rojsztni dén Luther Mártona, je prêkdána szvojemi zrendelŰvanyi nôva evang. cêrkev v Zemuni; novembra 17-ga nôva evang. cêrkev v Hrastovaci (Hrvatska sinyorija); novembra 18-ga renovirana evg. cêrkev vu Kraljevicsevoji (Bosnija); novembra 19-ga molitvárnica vu Vrbaskoj (Bosniji). — Oktobra 13-ga je polo'zeni grŰntni kamen za cêrkev v Slavonszskem Brodi. Od szpunyenosztí dávnoga 'zelênyadoszta verni, vrêli szrdc i od doszta áldovov prinásanya nam gucsijo vszi eti veszêli dogodki. Poszvetsenye szo oprávlali povszêdik Dr. Popp pŰspek-administrátor.

Obiszkali szo Szobotsko i PŰconszko fairo Keidel farar z-Novoga Vrbásza. Nê dávno szo prisli z-WŰrtembergâ i zdâ je pod nyihovim vodsztvom diakonisz hi'za vu Nôvom Vrbászi.

V-Ausztriji 1928. leta je prêkstsťopilo vu evangelicsaszko cêrkev 3987 dŰs.

V-Dâniji je 25,000 katholicsanszki dŰs, steri májo 85 popêv na 32 plebânijaj. Z-tê 85 popêv je szamo 17 dânszke národnosztí.

Na lŭbėznosťi veliki szvėtek, na Bo'zics, Szobotsko evang. 'zenszko drŭztvo pgori posťtvi v-cėrkvi Bo'zicsno drėvo na v-osznovne sole sziromaski vucsenikov obdarŭvanye. Na te dobrotiven cil je Szobotska velika obcsina 2000 Din. bila dobra darŭvati. Za te veliki mili dar naj i z-etoga meszta vzemejo varasa ravnitelje naso najglobso zahvalnosťt. Poszebni milosťtivni daritelje szo vise 3000 din. darŭvali vu materialni i dinarni darilaj, stero szo vre kotrige, goszpe drŭztva nemilŭvavse trŭda pobrale vkŭper.

Bo'zicsnoga dreva szvetek dec. 24-toga, v-tork popoldnevi ob 2-goj vori v-cėrkvi, po bo'zjoj szlŭzbi bode dr'zani i darila sziromaskoj deci po vodsťtvi drŭztva vodeljena. K-steroj priliki tak roditele, kak drŭge vernike szrdca pozovemo.

Kak csŭjemo, Morvszko ev. 'zenszko drŭstvo v-etom leti tŭdi goriposťtvi vu cėrkvi bo'zicsno drevo. Pri tom namenvanyi szrdca pozdravlamo morvszko 'zenszko drŭztvo. To je tak prav! Keliko lŭbėznosťi v-nasi szrdcaj tim Krisztusovim malicskim sziroticam prika'zŭjemo, vu telkoj meri sze i on narodi vu nasi szrdcaj i prebivao bode vu nyi.

V-Puconszkoj fari szo pri priliki dacse poberanya, tŭdi v etom szŭkesnom cajti nikaki prineszli szvoj lŭbezni dar na Diacski Dom, no csi szo bar nikse poszebne prosnye ne dobili na to gledocs, zvon nagibanya nasi vrli obcsinszki kuratorov. Darŭvali szo z *Gorice* 2 l ps., 4 l 'zita, z *Salamanec* 20 l ps, z *Polane* Goricsan Karoly 4, Pentek Jo'zef 11, Cipot Janos 2, Skrilec Janos 2, Siftar Franc 2, Dani Franc 2, Nemet Janos 1, Siftar Ludvig 6, Sever Ivan 2, Czipot Karoly 2, Czipott Nikolaus 2, Sedonja Franc 2, Czipot Janos 2, Czipot Marija 2, Czipot Liza 2, Persa Franc 1, Siplic Ivan 2, Pavel Ludvig 2, Grabar Stefanojca 2, Kozic Miklos 2, 'Zibrik Ludvig 8, Czipot Ivan 5, szkŭpno 66 l ps.; z *Pŭzavec* 'Zelesen Ferenc st. 3; 10 'z, Banfi Ivanojca 2 'z, Siftar Lajos 1 ps, Vukan Janos st. 10; 5 'z, Temlin Lajos 1 ps, Siplics Ferenc 4 ps, 1 'z, Berglesz Ivan 1 ps, Kŭzma Ferenc st. 1; 4 ps, Vukan Sandor 1 ps, Bŭkvics Janez 5 'z, Temlin Jeno 7 ps, 3 'z, 'Zelesen Mihaly 5 'z, Pavel Ferenc 3 'z, Berke Kalman 5 'z, Szlavic Jo'zef 3 'z, Banfi Istvan st. 6; 5 'z, Berglesz Jo'zef 5 ps, Kŭzma Istvan st. 18; 2 ps, 2 'z, Kŭzma Ivan st., 41 3 ps, 'Zelesen Istvan 2

'z, Kŭzma Mihaly st. 15; 6 ps, 5 'z, Kŭhar Mihaly 2 'z, Benkics Ferenc 5 'z, Kericsmar Peter 3 ps, 5 'z, Savel Sandor 4 ps, 3 'z, Bertalanics Geza 5 ps, 3 'z, Szinic Matyas 15 'z, szkŭpno 47 l ps, 89 l 'z; z *Predanovec* Kocen Ivan 1 ps, 1 'z, Merica Lajos 1 ps, 1 'z, Vlaj Stefan 2 ps, 4 'z, Gorcsan Janos 2 'z, Skrilec Franc 2 ps, 2 'z, Friskics Jo'zef 1 ps, 2 'z, 'Zibrik Marija 1 ps, 1 'z, Macsek Franc 1 ps, 'Zibrik Matyas 1 'z, Jonas Stefan 1 ps, 1 'z, Andrecs Matyas 1 'z, Jan'za Janos 2 ps, 3 'z, Pozvek Franc 1 'z, Podleszek Istvan 2 ps, Jan'za Francova 1 ps, Skrilec Franc 1 ps, Ficko Franc 1 ps, 'Zibrik Stefan 2 ps, 2 'z, Jonas Stefan 1 ps, 1 'z, Kocen Ivan 1 ps, 1 'z, Jonas Stefan 1 ps, 1 'z, Podleszek Franc 1 ps, 1 'z, Szapacs Stefan 1 ps, 1 'z, Novak Adam 1 ps, Szecko Sandor 2 ps, 2 'z, Podleszek Ivan 1 ps, 1 'z, Szukics Stefan 1 'z, 'Zibrik Ivan 1 ps, 2 'z, Jonas Mari 1 ps, 1 'z, Podleszek Franc 2 ps, 2 'z, Vitez Stefan 1 ps, 1 'z, Jonas Franc 1 ps, 1 'z, Horvat Adam 1 ps, 1 'z, Fajsz Mihaly 1 'z, Dervarics Jo'zef 1 'z, Barbarics Franc 1 ps, 1 'z, Szecko Stefan 2 ps, 2 'z, Zorko Stefan 1 ps, 1 'z, Jonas Katarina 2 ps, Podleszek Trejza 1 'z, Vlaj Franc 5 ps, 5 'z, Vratarics Miklos 4 ps, 4 'z, szkŭpno 50 litrov psenice, 55 litrov 'zita; z *Krnec* 23 l ps, 22 l 'z; z *Pecsarovec* Podleszek Jo'zef 3, Soos Janos 5, Andrecs Ivan 5, Szever Istvan 2, Banfi Miklos 4, Andrecs Stefan 4, Santavec Stefanova 2, Godina Imre 5, Vukan Janos 8, Kovacs Matyas 2, Szever Janos 2, Szabados Janos 3, Szever Sandor 5, szkŭpno 50 lit. 'zita; z *Szebeborec* 51 l ps, 33 l 'z; z *Moscsanec* 1 Din, 3 l ps, 1 l 'z; z *Doline* Kolosa Janos kurator 14 l ps, 14 l 'z; z *Markisavec* Kumin Jo'zef 5 ps, Franko Miklos 41 stv. 5 ps, Szecko Ivan 1 ps, Zankocs Ilona 1 ps, Cipoth Mari 1 ps, 2 'z, Kumin Istvan 1 ps, 2 'z, Persa Istvan 2 'z, Skrilec Matyas 2 'z, Veren Istvan 8 kg ps, Ritoper Miklos 5 Din, Fliszar Janos 2 kg ps, 'Zibrik Franc 1 kg 'z, Franko Istvan 33 stv 6 kg ps, Franko Miklos kur. 5 din, szkŭpno 10 Din, 30 kg ps, 9 kg 'z, szilje z gotovi penezi (78 D) placsano; z *Puconec* Krancsics Stefan 4 l 'z, Szever Matyas 2 l ps, Kŭhar Matyas Lukacs 2 l 'z, 2 l ps, Kŭhar Janos goszt. 5 l 'z, Lukats Sandor 2 l 'z, 1 l ps, Kolosa Miklos 1 l 'z, Kovats Stefan 2 l 'z, Kŭhar Ferenc kurator 14 l 'z, 7 l ps; szkŭpno 12 l ps, 30 l 'z, *gmana* 12 l ps, 155 l 'zita. Tak vszevkŭp 11 din, 300 l. psenice, 455 l. 'zita; 30 l ps i 9 l. 'z. z-penezi placsano (78 din). — Kuratorom kak naberavcom i vszem dobrovolnim darovnikom hvala!

Evangeliumske vere ino cérkvi obcsinszki prigodi.

Naprédáni po

KARDOS JÁNOSI Hodoskom dühovniki.

„Vu szlobodscsini tak, na stero nasz je Krisztus
oszlóbodo, sztojte, i nedajte sze pá jármi szlü'z-
bensztva podvr'zti.“ Gal. 5, 1.

Predgovor.

Kí vu szpoznanyi krsztsansztva tühínc bid-
ti nescse; tomi je potrebno i z-prigodov cérkvi
Krisztusove ka znati. Ár li té taksi obcsüti vu
szebi vréloszt i dú'znoszt szkrbnaoga varvanya i
postüvanya vadlúvanya evangeliumszkoga. Komi
je znati dáno, med kak vnôgimi i sztrasnimi vi-
hérmi je obarvana vekivecsna isztina práve zve-
licsitelne vere Jezusove; on nede dvojjio nyé za
bo'zi dár dr'zati, i do szmrti sztálno varvati.

Li zmenkanye vu szpoznanyi etom, je zrok,
ká sze neprecenyeno velika vrédnoszt vere i
cérkvi evangeliumske od tak vnôgi previditi ne-
more, i ká sze ji k-najsztvetésoj obcsini etoj, po
lasztivne gvüsnoszt trpécsem vezali, tak malo
prikapcsi: geto sze pröttomi, po zéлом vetri
zapelávanya, teliko gingavcov meszto szlabe
trsztí szemtam goniti, zmôtiti, i od nyé celô od-
trgnoti dá. Rávno za toga volo szo vszi rázumni
i bôgabojécsi pôleg düsne vészti dú'zni, te nez-
nane i szlabe na kém popólnse szpoznanye
csísztoaga i z-tadankmi cslovecsimi nevtepenoga
evangeliuma bo'zega, i z-la'zmi nezmésani pri-
godov cérkevní pelati, i tak nyé vu nevkleknye-
noj vernoszt krepiti.

Naime vu nasem vrémeni je bole potrebno,
kak gdakoli, lüdsztvo bo'ze na on vísní poszvét
vekivecsne isztine pelati, gde sze ocsi miloscse
zahválen düh nyegov z-radosztjov razpresztrèti i
pri toplom szunci násztave Jezusove otavíti má.
Li kí sze je na té poszvét krsztsanszkoga szpoz-
nanya pozdignoti szrecso meo; tomi je mogô-
cse, vszákomi szküsávanyi, po kom sze z-kríla
cérkvi evangeliumske zapelati vardéva, z-lasz-
tivnov môcsjov prôtisztánoti, i vu právoj veri
do konca obsztáti.

Poszvét ete kém dale razsüríti i tak vnôgo
hüdovolno razlácsanye cérkvi evangeliumske
oszramotíti, pröttomi nyé nevtajeno vrédnoszt i
postenyé na szvetloszt posztavíti, i te szlabe na
sztálno varvanye drágoga kincsa práve vere zbü-

dití, — tó naime je dalô meni nágib na gori-
vzètje pera, z-steroga je delo eto teklo; i csi
zrno eti vövr'zeno li vu nisterom plemenitom
szrdci blagoszlova szád prineszti má na zrêloszt,
— zadoszta veliki de nájem znojni trüdiv moji.

Z-márne hvále i gnüsznoga dobicska zgä-
nyanyem, ali z-farizeuskim sütanyem i drüge ve-
re nevrédnim blatényem me niscse ne tó'zi. Z-
szmetami etakse dôbi szem jasz, pôleg segé
antikrisztusov, bôgi racsún dú'zne csízte düse
moje okládati nigdar némiszlo. Prsz moji jedí-
no 'zelénye je tó bilô, i bidti má vszedni, naj
— pôleg példa nebeszkoga voja mojega — isz-
tino i blá'zensztvo razsürjávam po szvéti bo'zem.
I pri tom cílanyi szem sze nigdar némüdio, ni
sztraso, csrèdi Jezusovej, kak veren pasztér, tak
ravne, kak klücske, zvelicsitelne i pogübelne
szteze vere ino 'zitka kázat da bi sze ti ovi dr-
'zati, eti pa ognoti, za lasztivne szrecse volô,
znála i setüvala.

I té pasztérszke vernosztí ocsiveszno zna-
ménye szem i vu tekáji cêloga dela etoga szvéti
pred ocsi posztavíti za düsne vészti dugoványe
dr'zao. Ár szem prigode, — z-kincsa obcsin-
szkoga 'zitka vzéte prigode naprédao, steri sze
ni tajiti, ni po niksoj zmo'znosztí dolizbrizati,
ni, brezi bláznoga zbantüvanya bôga ino iszti-
ne, preobrnôti nikak nedájo. Csi bi sze tak ko-
mi, kí pred gledalom etim posztáne, líce nêtilo,
i düsna vészti prá'zila; naj premiszli, ká 'zarja
eta z-ognya bo'ze, nê cslovecse szôdbe zhája,
na po'zgánye plêv, i ocsisztsávanye psenice, vu
dühovnom králevsztví bo'zem.

Dabi sze pridôcsi rod, po tak znameniti
prigodov cérkevní pôtkáajôcsem prszti i opo-
mínajôcsem dühi kém bole büditi i pelati dao
z-edne sztráni na vsze vékso vréloszt i sztál-
noszt vu vadlúványi Jezusovom, z-drüge pa na
ono môdro szpametnoszt, stera vu dugoványi
vere dobro razlôcsiti zná o'zívavajôcsi düh od
vmárjajôcsi píszkov! I zaisztino, na eto dvôje
*na vrêlo pobo'znoszt i szvetli pogléd vu krszt-
sansztví, nasz vsze trdno dolizave'zújejo znamê-
nya dnéov vezdásnyi, i obcsinszko, z-tála vi-
hêrno i tú'zno gíbanye vu kríli ovcsárnice Krisz-
tusove. Brezi dvê eti zvêzd zavdárímo z-pôti,*
stero je pokázao Jezus, i po sterój szo hodili
pred nami môzje Bôgi podáni, preminôcsi szto-
tin dreszélna kmica, zla i dvojnosztí potop ob-
lejé pá sztávo národov i dr'zél krsztsanszki, i
sztrôszi sze grünt, steri je polo'zeni vu evange-
liomi bo'zem. (Nadaljávanye pride.)